

[Morten Lange.]

indfaldsvej for udenlandske koncerner, hvis de skulle prøve på at gå imod den kapitalstrømsretning, som jeg tror bliver den mest naturlige.

Frit arbejdsmarked har en lang række fornuftige traditionsmæssige perspektiver bag ved sig, og det er godt med betydelig frihed på dette område. Men det er derimod ret farligt ikke at opretholde de sidste muligheder for restriktioner, sådan at vi kan styre på ganske beskeden vis det danske arbejdsmarked. Jeg er temmelig sikker på, at i Fællesskaberne vil der være trusler over for stabiliteten på det danske arbejdsmarked, en trussel, som efter mit skøn ikke vil blive eksekveret ved en masseindvandring af fremmedarbejdere, men meget snarere ved, at der i enkelte områder, hvor dansk arbejdskraft ikke længere vil gå til en meget lav løn, vil være muligheder for at skaffe sig udenlandsk arbejdskraft i stedet. Det er ikke til fordel for lønudviklingen i Danmark. Vi vil rimeligvis se en afvandring af kvalificeret arbejdskraft og modsat en tilgang af ukvalificeret arbejdskraft. Det er ikke en udvikling, som fremmer arbejdsmarkedsforholdet i Danmark eller vores interesser i det hele taget.

Det er ganske interessant at se, men det er der for resten ikke noget mærkeligt i, at når man prøver på at lave liberalisme, som Fællesskaberne er, så er det helt naturligt, at man også laver det modsatte, nemlig en bureaukratisk opbygning, stiv og sej, som man har gjort det i Bruxelles. Jeg skal ikke ved denne lejlighed foredrage numre og sideantal på alle de forordninger, som vi vil blive underkastet. De er så mange og så bekymrende, at noget af det bedste, man kan gøre, når man skal prøve på at demonstrere Fællesskabet i praksis, det er at holde sådan nogle op i luften, men herinde kender alle dem, så det er ikke nødvendigt. Det er helt typisk, at det er sådan et væv af forordninger, vi bliver kapslet ind i.

Dertil kommer noget, som efter min mening er særdeles farligt. Der er mange ting, som skal afgøres i Bruxelles, der er mange sager, som Ministerrådet vil have den endelige afgørelse i. Så kan man diskutere formaliteter, om der skal ske godkendelse bagefter i det danske folketing, og det skal der naturligvis, men den endelige afgørelse træf-

fes i realiteten af Ministerrådet. Og hvad er ministermøder så for noget?

Det er hemmelige møder, hvoraf referatet ikke kan komme ud, hvor vi ikke kan få oplysninger om synspunkter, men vel formentlig får oplysning om resultatet. Det er ikke sådan noget, der fremmer demokratiet, og det er ikke sådan noget, der fremmer det internationale samarbejde. Jeg anser stilen for at være en del af De europæiske Fællesskabers hele karakter, og stilen er bureaukratisk.

Der er lagt til, at vi kan vente, at bureaukratiet smitter af herhjemme, og det er i dag en absolut opgave for enhver tilhænger af De europæiske Fællesskaber at begrænse det antal nye embedsmænd, som skal ansættes for at administrere alle disse forordninger. Når man har set dem, så er man ikke i tvivl om, at det bliver mange, og det er da ganske interessant at se, at der skal, jeg ved ikke hvor mange toldere til at administrere, at vi kommer ind i et frihandelsområde. Det er da i hvert fald interessant.

Jeg har den opfattelse, at frihandel bliver belastet med bureaukrati, at alt det øvrige bliver belastet med bureaukrati, og at vi vil opleve en svulmen i den administrationsmæssige nødvendighed her i Danmark, som måske ikke gør det helt tosset, at man engang for temmelig mange år siden lavede en prognose over, hvor mange jurister vi havde brug for i Danmark, og i en fodnote i denne udmærkede redegørelse til planlægningsrådet for de højere uddannelser sagde, at hvis vi kommer ind i De europæiske Fællesskaber, bliver der vel nok brug for ca. 3.000 flere jurister. Det var en prognose, og den slags er jo altid skøn, men tallet lyder nu slet ikke så tosset for mig; det skal nok passe, at det er den størrelsesorden, vi skal regne med, en betydelig udvidelse af den offentlige administration.

Når vi går alt dette igennem, så forekommer det mig, at det væsentlige er spørgsmålet: hvordan står Danmark i verden? Skal vi gå ind i denne sammenslutning, eller skal vi ikke gå ind i denne sammenslutning, ikke bare af hensyn til vor økonomiske balance, men af hensyn til vor placering i det internationale samarbejde og i verden som helhed? Jeg må indrømme, at jeg blev så rørt, dengang hr. Stetter forklarede, at her var de socialistiske medlemmer kommet på vild-